

aandelige Goder, til Daab og Nadver, og jeg formoder, at de gør sig klart, naar Regningen for Skat til Kirken bliver præsenteret for dem, om det, de opnaar ved at være Medlem af Folkekirken, staar i noget Forhold til den Skat, de skal yde. Det forekommer mig, at der er saa mange Lejligheder for Folkekirken Medlemmer til at gøre sig det klart, at man passende kunde have undladt denne Lejlighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—19 (se Till. C. Sp. 1679)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 20 af et *Mindretal* (Henriette Crone, Dahl, Gunnar Fog-Petersen, Albert Jensen, Johansen og Lewinsky) (se Till. B. Sp. 3597)

forkastedes med 30 Stemmer mod 16.

Lovforslagets §§ 20—23

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 24 af *Mindretallet under Nr. 1*

orkastedes med 30 Stemmer mod 17.

Lovforslagets §§ 24—43 og *dets Overgang til tredie Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1992; Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 3593).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen Christensen): Til Forslaget til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele er der stillet et Ændringsforslag af et Mindretal. Da dette Ændringsforslag i Vir-

keligheden gaar ud paa at omstøde den i Lovforslaget anerkendte Ejendomsret til Præstegaardsjorderne for de sønderjydske Sognemenigheder, maa jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod Ændringsforslaget og for Lovforslaget, som det foreligger.

Gunnar Fog-Petersen: Mindretallet stiller et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at saafremt den frivillige Overenskomst, som Lovforslaget forudsætter, ikke kan opnaas, fastsættes Prisen af Statens Jordlovsudvalg efter Forhandling med begge Parter. Det synes mig nødvendigt at indsætte en saadan Bestemmelse, da Menighedsraadene ellers vil have det i deres Haand fuldstændig at hindre Udstykningen af Præstegaardsjorden i de sønderjydske Landsdele, idet man altid kan forlange saa meget for Jorden, at frivillig Overenskomst ikke opnaas. Man kan gøre den Betragtning gældende, at det er saa stort et Gode for Embedet, Præsten, Sognet, Kirken at bevare Jorden, at man i Virkeligheden ikke ønsker at komme af med den, og saa kan man bevare den. Men derved kan man ikke sige, at man har indført Loven af 4. Oktober 1919 med visse Lempelser, der følger af, at Embedet ejer Jorden, for man har faktisk dermed sat Loven fuldstændig ud af Kraft. Man har indført en Bestemmelse, hvorved den kan sættes fuldstændig ud af Kraft, og jeg frygter for, at den i mange Tilfælde vil blive det. Men Hovedbestemmelsen i Loven af 4. Oktober 1919 angaaende Præstegaardsjords Udstykning er den, at Jorden *skal* søges udstykket, og at der skal særlige Forhold og Beslutninger til, for at en Del af Jorden kan blive tilbage. Det principale, den egentlige Hensigt, det, som Loven paabyder, er Jordens Udstykning, og man bør ikke vedtage en Lovgivning for de sønderjydske Landsdele, der ganske kan sætte dette til Side. Hvorvidt Ejendomsforholdene dernede er saa forfærdelig forskellige fra Forholdene heroppe, kan der disputeres om, men hele denne Lovgivning af 4. Oktober 1919 om Len og Stambuse og Præstegaardsjorder bygger just paa dette, som ogsaa senere er fastslaaet gennem Dom ved Højesteret, at den lovgivende Magt i Landet har Raadighed over disse Jorder i det Omfang, som Loven fastsætter. At Ejendomsretten er et relativt Begreb, ved vi alle, den maa bøje sig for Lovgivningen indenfor de Rammer, Grundloven fastsætter, og det maa selvfølgelig ogsaa være Tilfældet her. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.